

Het HOF VAN BEROEP TE BRUSSEL,
18de KAMER,

Nr.: 936

Rep.nr.: 2008/4245

27-05-2008

Kamer 18

Tussenarrest
prejudiciële vraag
Benelux-gerechtshof

na beraad, wijst volgend arrest :

A.R. Nr. 2007/AR/1602

IN ZAKE VAN :

JTEKT CORPORATION LIMITED, vennootschap naar Japans recht,
met maatschappelijke zetel te JAPAN, Minami-semba 3-chome, 3-5-8
CHUO-KU,
eiseres,

✓ vertegenwoordigd door Meester PHILIPSEN Geert, advocaat te 2018
ANTWERPEN, Mechelsesteenweg 27.

TEGEN :

1. **JACOBS TRADING N.V.**, met maatschappelijke zetel te 2480
DESSEL, Zandbergen 18, ingeschreven met KBO-nummer
0446.028.368,
verweerster,

✓ vertegenwoordigd door Meester NAEYAERT Axel, advocaat te 2018
ANTWERPEN, Lange Lozanastraat 2.

2. **BENELUX ORGANISATIE VOOR DE INTELLECTUELE
EIGENDOM**, opgericht krachtens het Benelux-Verdrag inzake
Intellectuele Eigendom (merken en tekeningen of modellen), met
internationale rechtspersoonlijkheid, (hierna aangeduid als de **BOIE**)
waarvan de zetel gevestigd is te NEDERLAND, 2591 XR Den Haag,
Bordewijklaan 15, vertegenwoordigd door de directeur-generaal van
zijn Bureau,
verweerster,

✓ vertegenwoordigd en bijgestaan door Meester DE GRUYSE Ludovic,
en Meester DAUWE Brigitte, beiden advocaat te 1000 BRUSSEL,
Loksumstraat 25.

Over de rechtspleging.

01. Het hof wordt geadieerd met toepassing van artikel 2.17 van het Benelux-verdrag inzake de Intellectuele Eigendom van 25 februari 2005.

De inleidende dagvaarding werd op 27 april 2007 betekend.

02. De vordering heeft als onderwerp een beslissing die bij brief van 27 februari 2007 door het BBIE werd meegedeeld aan verzoekster in een oppositieprocedure die gekend is onder het nummer 2000530.

03. De partijen hebben conclusie genomen en hun advocaten werden gehoord op de openbare terechtzitting van 11 april 2008.

De oorsprong van het geschil.

04. Eiseres Jtekt Corporation Limited is titularis van twee figuratieve beneluxmerken waarin het woord KOYO telkens het centrale teken vormt.

Het eerste merk werd gedeponereerd op 14 september 1971 en geregistreerd onder nummer 0058133 voor waren uit de klassen 7, 9, 11 en 12.

Het tweede werd gedeponereerd op 22 februari 1996 en geregistreerd onder nummer 0598718 voor waren uit de klassen 7 en 12. Bij een derde depot, daterend van 25 april 1997, werden waren uit klasse 17 toegevoegd aan het merk dat op 22 februari 1996 werd gedeponereerd.

05. Verweerster Nv Jacobs Trading heeft op 24 januari 2006 een beneluxdepot verricht van een figuratief merk waarin het woord Koya het centrale onderdeel vormt.

Het depot draagt het nummer 1101552 en vermeldt waren uit de klassen 6 en 12 en een dienst uit de klasse 37.

06. Eiseres heeft op 01 augustus 2006 oppositie ingesteld via haar merkgemachtigde volgens de toen vigerende voorschriften van de Benelux Merkenwet.

In de aanmeldingsbrief van 04 augustus 2006 deelde het Benelux Merkenbureau (BMB) ondermeer mee dat de oppositie voorlopig ontvankelijk was en dat de procedure kon aanvangen na een 'cooling-off' periode van twee maanden.

Omtrent het begin van de procedure, die normaal na het verstrijken van die periode op 05 oktober 2006 zou aanvangen, zou nog een nader bericht worden verstuurd.

Verder deelde het BMB nog mee dat de partijen konden verzoeken om de oppositieprocedure op te schorten gedurende verlengbare periodes van twee maanden.

Ten slotte werd een schematisch overzicht verstrekt van het verloop van de procedure.

Bij een tweede brief van 17 augustus 2006 deelde het BMB mee dat de oppositie definitief ontvankelijk was, nadat een probleem in verband met een aantekening van wijziging in het register was geregulariseerd.

07. De partijen hebben op 05 oktober 2006 gezamenlijk verzocht om de procedure op te schorten tot 05 februari 2007 aangezien er onderhandelingen liepen betreffende een mogelijke minnelijke schikking.

Het BBIE heeft dan bij brief van 11 oktober 2006 laten weten dat de oppositieprocedure werd opgeschort, maar dat deze enkel per periode van twee maanden kan verlengd worden.

Verder heeft ze ondermeer meegedeeld dat de verlenging inhield dat de opposant tot uiterlijk 11 februari 2007 in de gelegenheid wordt gesteld de argumenten en stukken ter ondersteuning daarvan in te dienen.

Bij brief van 04 december 2006 hebben de merkgestigden van partijen aan het BBIE meegedeeld dat partijen nog steeds in onderhandeling waren en zodoende verzochten om verlenging van de opschorting.

08. Bij een brief van 27 februari 2007 heeft het BBIE dan meegedeeld dat de oppositie verder buiten behandeling werd gelaten.

De mededeling luidt als volgt: 'Hierbij delen wij u mee dat de oppositie verder buiten behandeling gelaten wordt, aangezien u geen argumenten of stukken ter ondersteuning daarvan heeft ingediend. (zie brief van 11 oktober) Wij zullen de wederpartij ervan in kennis stellen dat daarmee de oppositieprocedure is beëindigd'.

De inhoud van deze brief vormt de grondslag voor de voorliggende vordering.

De vordering en de standpunten.

09. Verzoekster formuleert haar vordering in twee onderdelen als volgt:

- ze vraagt om de aanvankelijke beslissing van het BBIE, meegedeeld aan verzoekster bij brief van 27 februari 2007, in de zaak met oppositienummer 2000530 teniet te doen en te zeggen voor recht dat de oppositie van verzoekster geheel, minstens gedeeltelijk, gegrond is;

- verder vraagt ze om te zeggen voor recht dat het depot van Jacobs Trading NV met nummer 1101552 van 24 januari 2006 voor het beeldmerk KOYA, bestaande uit de omcirkelde bijzondere weergave van dit woord, niet als merk kan ingeschreven worden.

Haar middelen luiden samengevat als volgt:

- het BBIE kan niet beslissen om de procedure niet verder te zetten buiten de gevallen bepaald in artikel 2.16, lid 3 BVIE;

- het niet meedelen van 'argumenten of stukken ter ondersteuning' waarvan het BBIE gewag maakt, kan enkel een grond opleveren om de procedure af te sluiten wanneer de opposant binnen de gestelde termijn geen stukken heeft overgelegd waaruit blijkt dat het recht op zijn merk niet ingevolge artikel 2.26 lid 2, sub a BVIE vervallen kan worden verklaard; uit de bestreden beslissing blijkt niet dat wordt verweten dat dergelijke stukken niet werden ingediend;

- het BBIE beschikte over alle nodige gegevens voor de beoordeling van de oppositie, aangezien ze vervat zijn in het document waarbij de oppositie werd ingesteld; uit de samenlezing van de artikelen 2.14, lid 1 en 2.3, sub a. en b. BVIE volgt dat de opposant die zich niet beroept op een algemeen bekend merk dient aan te geven op basis van welk ouder merk hij opkomt tegen een recenter depot;

- er bestond volstrekte onduidelijkheid over het verloop van de procedure, aangezien spijt de bepaling in artikel 1.17, lid 1 b. van het Uitvoeringsreglement bij het BVIE en in weerwil van de aankondiging in de brief van 04 augustus 2006 op geen enkel moment een bericht werd gelaten waarbij de datum van aanvang van de procedure werd vastgesteld.

Ten gronde betoogt ze dat er op visueel en auditief vlak dermate overeenstemming bestaat tussen haar ouder merk en het recentere van haar tegenpartij dat een risico voor verwarring tussen beide ontstaat.

Zodoende meent ze dat er reden bestaat om haar oppositie in te willigen.

Ten aanzien van het BBIE vordert ze gemeenverklaring van het uit te spreken arrest.

10. Partij Jacobs Trading werpt tegen dat het beroep om twee redenen niet kan worden ontvangen.

Vooreerst stelt ze dat enkel een beslissing zoals bedoeld in artikel 2.16, lid 4 van het BVIE kan worden bestreden: de beslissing moet de weigering dan wel aanvaarding van de inschrijving van het merk betreffen.

Verder wijst ze er op dat artikel 2.17 BVIE voorschrijft dat het beroep moet worden ingeleid bij een verzoekschrift en dat het verdrag hierover geen keuze laat.

Overigens is ze van mening dat het BBIE correct heeft gehandeld: de datum van aanvang van de procedure werd meegedeeld evenals deze waarop de argumenten en stukken ter ondersteuning uiterlijk dienden te worden ingediend. De miskennis hiervan veroorzaakt volgens artikel 1.17.1 c. van het Uitvoeringsreglement dat de oppositie 'buiten beschouwing wordt gelaten'.

Voor het geval het hof aan de behandeling van de grond van het beroep toekomt betoogt ze dat de oppositie moet worden verworpen omdat het merk van verzoekster niet geldig is. Ze stelt dat het merk niet werd gebruikt voor de waren waarvoor het werd gedeponeerd en stelt een tegenvordering in tot vervallenverklaring ervan. Ook doet ze gelden dat de ontstentenis van inschrijving van het merk voor kogellagers, waren waarvoor het merk wordt gebruikt, voor gevolg heeft dat de vordering van verzoekster niet ontvankelijk is op grond van artikel 2.19 BVIE.

11. De BOIE werpt van haar kant vooreerst tegen dat het hof geen rechtsmacht heeft om kennis te nemen van de tegen haar gerichte vordering, aangezien ze krachtens artikel 3 van het Protocol inzake voorrechten en immuniteiten van 25 februari 2005 immuniteit van rechtsmacht geniet.

Ze wijst er op dat ze die immuniteit geniet voor alle 'officiële werkzaamheden' en dat de voorliggende vordering op zulke werkzaamheid betrekking heeft.

In tweede orde treedt ze partij Jacobs Trading bij inzake de beweerde niet ontvankelijkheid van het beroep omdat de bestreden beslissing geen uitspraak over de oppositie inhoudt zoals bedoeld in artikel 2.16, lid 4 BVIE en omdat de vordering niet werd ingeleid bij een verzoekschrift.

In het bijzonder wat haarzelf betreft put ze die onontvankelijkheid ook uit de vaststelling dat het BVIE niet voorziet in haar aanwezigheid in de procedure in beroep.

Ondergeschikt betoogt ze dat het beroep ongegrond is aangezien het BBIE gehandeld heeft zoals voorgeschreven bij artikel 1.17.1 c. van het Uitvoeringsreglement. Ze meent dat de opposant niet kan volstaan met de indiening van een oppositieformulier, maar verplicht is om een standpunt te motiveren inzake toepasselijke wetsartikelen van het BVIE en waarin wordt aangetoond dat de wettelijke toepassingsvoorwaarden ervan zijn vervuld. In dit verband voert ze aan dat ze verplicht is zich onafhankelijk en onpartijdig op te stellen.

In het voorliggende geval werden de nodige gegevens niet aangereikt om over de oppositie te beslissen.

Ten slotte merkt ze op dat er geen reden bestond om de procedure voor het hof te voeren, aangezien verzoekster de nietigverklaring kan vorderen, voor de rechtbank van koophandel, van het volgens haar onterecht ingeschreven merk.

Beoordeling.

Omtrent de aanwezigheid van de BOIE in de rechtspleging.

12. De BOIE stelt dat zij niet in een geding kan worden betrokken en beroept zich hiervoor op het Protocol inzake voorrechten en immuniteiten.

Het Protocol is gesloten ter uitvoering van artikel 1.6., eerste lid van het BVIE en beoogt luidens dit artikel het instellen van voorrechten en immuniteiten *'welke nodig zijn voor de uitoefening van de taken en het bereiken van de doelstellingen van de organisatie'*.

Artikel 3 van het Protocol bepaalt dat in het kader van haar officiële werkzaamheden, de Organisatie geniet van immuniteit van rechtsmacht en executie, behoudens in drie opgesomde gevallen, die zich ten deze overigens niet voordoen.

Artikel 1.15 van het BVIE bepaalt dat het Benelux-Gerechtshof geen kennis kan nemen van vragen van uitlegging betreffende het in artikel 1.6 bedoelde protocol.

Dat hof kan derhalve niet worden bevraagd over de uitlegging van de draagwijdte van de aangevoerde immuniteit.

13. Krachtens artikel 1, eerste lid van het Protocol wordt onder de officiële werkzaamheden van de Organisatie verstaan, deze welke strikt

noodzakelijk zijn voor de uitvoering van haar taak zoals die is vastgesteld in artikel 1.3 van het Verdrag.

Artikel 2, derde lid bepaalt dat het betekenen ten kantore van de Organisatie van processtukken welke betrekking hebben op een tegen de Organisatie gerichte rechtsvordering geen inbreuk vormt op de onschendbaarheid.

Verder bepaalt artikel 1.4, tweede lid BVIE dat de BOIE in rechte kan optreden en artikel 2.12 BVIE bepaalt dat in een procedure van beroep tegen een weigering tot inschrijving van een merk, het Bureau kan vertegenwoordigd worden door een daartoe aangewezen personeelslid.

14. Uit het geheel van deze voorschriften moet minstens worden afgeleid dat het BOIE kan deelnemen aan een rechtspleging in een geval waarin een beslissing van het Bureau ter discussie staat.

Artikel 1.6, eerste lid BVIE en het Protocol inzake voorrechten en immuniteiten staan er dan ook niet aan in de weg dat de BOIE genoopt wordt om als procespartij deel te nemen aan een geding.

In het voorliggende geval werd de Organisatie mee gedagvaard opdat de beslissing van het hof over een beslissing die het Bureau heeft getroffen haar gemeen zou zijn.

De exceptie wordt verworpen.

15. De BOIE werpt verder tegen dat anders dan in het geval waarin artikel 2.12 BVIE wordt toegepast, de verdragsbepalingen in geval van oppositie niet voorzien in haar aanwezigheid in de beroepsprocedure.

Ze verwijst in dit verband ook naar de officiële toelichting die het BBIE zelf bij artikel 2.17 BVIE heeft verstrekt.

16. Hieromtrent overweegt het hof dat de enkele omstandigheid dat in het geval van een oppositieprocedure minstens twee partijen tegenover elkaar staan betreffende de voorgenomen inschrijving van een merk, niet hoeft te betekenen dat de merkenautoriteit niet kan worden betrokken in de rechtspleging waarbij de rechtsgeldigheid van haar beslissing wordt betwist.

Bij de oppositieprocedure, die overigens geïnspireerd is aan de procedure die op Gemeenschapsniveau is ingesteld binnen het Bureau voor de Harmonisering van de Interne Markt (BHIM), treedt het Bureau niet op als een rechtscollege, maar vervult ze een functie als conflictoplosser op administratief niveau.

De omstandigheid dat het Bureau zich hierbij onafhankelijk en onpartijdig dient op te stellen, impliceert niet dat het zijn beslissing over een oppositie niet zou kunnen verdedigen tijdens de rechtspleging voor het hof.

In dit verband kan overigens worden aangehaald dat het BHIM deelneemt aan de rechtspleging voor het Gerecht van Eerste Aanleg telkens de beslissing van één van haar Beroepskamers wordt bestreden.

17. Het is juist dat het verschil tussen de voorschriften in artikel 2.12 en 2.17 BVIE inzake de vertegenwoordiging van het Bureau zou kunnen doen veronderstellen dat al naargelang die procedures een onderscheiden benadering ook nagestreefd werd.

Toch hoeft aan dit tekstverschil niet noodzakelijk een decisieve betekenis te worden gegeven.

Bij ontstentenis van expliciete overeenstemmende aanwijzingen in een bepaalde zin, dient het Benelux-Gerechtshof hieromtrent prejudicieel te worden geadieerd.

Betreffende het verloop van de procedure in geval van oppositie.

18. Blijkens de boven reeds weergegeven feiten heeft het Bureau toepassing gemaakt van regel 1.17, eerste lid, c. van het Uitvoeringsreglement en heeft ze de oppositie 'buiten behandeling gelaten'.

Voordien had het Bureau beslist dat de oppositie definitief ontvankelijk was, dat de procedure aanving op 05 oktober 2006 en dat betreffende die aanvang nog een mededeling zou volgen (brief van 17 augustus 2006).

Op 11 oktober 2006 meldde ze dat de procedure op 05 oktober was aangevangen en ingevolge het gezamenlijk verzoek van 05 oktober al meteen was opgeschort, dat de opschorting enkel per periode van twee maanden kan verlengd worden, dat gedurende de opschorting de procedure wordt stopgezet in de fase waarin ze zich bevindt en na afloop van de opschorting wordt voortgezet, behalve in geval van verlenging.

Bij dezelfde brief stelde ze dat de verlenging inhield dat de opposant uiterlijk tot 11 februari 2007 in de gelegenheid werd gesteld de argumenten en stukken ter ondersteuning daarvan in te dienen.

Op 04 december 2006 hebben de beide partijen gevraagd om een verlenging van de opschorting. Hierop is geen ontvangstmelding vanwege het Bureau gevolgd.

19. Artikel 2.16, tweede lid van het BVIE bepaalt onder punt d. enkel dat de oppositieprocedure wordt opgeschort op gezamenlijk verzoek van de partijen.

Artikel 2.16, derde lid BVIE bepaalt vier gevallen waarin de oppositieprocedure wordt afgesloten. Geen van die gevallen is voorhanden.

Het vierde lid ervan luidt als volgt: *'Nadat het onderzoek van de oppositie is beëindigd, neemt het Bureau zo spoedig mogelijk een beslissing. Indien de oppositie gegrond bevonden wordt, weigert het Bureau het merk geheel of gedeeltelijk in te schrijven. In het tegengestelde geval wordt de oppositie afgewezen (...)'*.

Het Uitvoeringsreglement onder regel 1.17 handelt over het gewone verloop van de procedure, wanneer deze niet wordt opgeschort.

Regel 1.26 bevat de voorschriften die specifiek gelden in geval van opschorting van de procedure. Het tweede lid ervan bepaalt dat de procedure wordt voortgezet indien de grond voor opschorting is opgeheven. En verder ook: *'Het Bureau deelt dit mede aan partijen, vermeldt hierbij welke handelingen op het betreffende moment in de procedure dienen te worden verricht en stelt hiervoor in voorkomend geval een bijkomende termijn'*.

Het derde lid bepaalt dat opschorting op gezamenlijk verzoek geschiedt voor een periode van twee maanden en dat ze telkens met eenzelfde periode kan worden verlengd.

20. Artikel 2.14 BVIE, dat de procedure van schriftelijke oppositie instelt, vermeldt geen voorwaarden inzake motivering waaraan het inleidende document moet voldoen.

Regel 1.16 uit het Uitvoeringsreglement, dat de oppositiegegevens betreft, vermeldt evenmin voorwaarden in die zin.

Uit artikel 2.16, derde en vierde lid BVIE lijkt verder te moeten worden afgeleid dat een oppositieprocedure niet kan worden afgesloten behoudens in de gevallen opgesomd in het verdrag en nog dat het Bureau over de oppositie dient te beslissen, hetzij door ze gegrond te verklaren, hetzij door ze te verwerpen.

Regel 1.17, eerste lid c. voert evenwel een wijze van 'afdoening' in van de oppositie, die door het BVIE niet wordt vermeld.

Die wijze van afdoening wordt voorbehouden aan de opposant die zijn oppositie niet met argumenten en stukken ter ondersteuning onderbouwt binnen een termijn van twee maanden vanaf de mededeling dat de procedure is aangevangen.

De vraag rijst dan of de Raad van Bestuur, die het Uitvoeringsreglement heeft vastgesteld krachtens artikel 1.9, tweede lid van het Verdrag, onder regel 1.17 c. een rechtsregel heeft uitgevaardigd die met de geciteerde verdragsbepalingen wel verzoenbaar is.

21. Zowel partij Jacobs Trading als de BOIE werpen een grond van niet ontvankelijkheid tegen die gestoeld is op de aard van de bestreden akte.

Ze stellen met name dat het beroep niet ontvankelijk is aangezien de bestreden beslissing geen beoordeling inhoudt van de grond van de oppositie.

Indien het Bureau wettig kan beslissen om een oppositie 'buiten beschouwing te laten', dan rijst de vraag of de 'beslissing' waartoe deze wijze van afdoening aanleiding geeft, moet gelijkgesteld worden met een verwerping van de oppositie waartegen beroep kan worden ingesteld overeenkomstig artikel 2.17 BVIE.

Uit de verwijzing in artikel 2.17 van het verdrag naar artikel 2.16 vierde lid ervan lijkt immers te moeten worden afgeleid dat het Bureau in alle gevallen zo spoedig mogelijk een beslissing behoort te nemen over de oppositie.

Ook hieromtrent dient het Benelux-Gerechtshof te worden bevestigd.

Over de inleiding van de vordering en de rechtsmacht van het hof.

22. De verwerende partij Jacobs Trading en de BOIE maken bezwaar tegen het feit dat eiseres een dagvaarding liet betekenen.

Artikel 2.17 BVIE stelt dat de partijen zich bij verzoekschrift kunnen wenden tot één van de als bevoegd aangewezen rechtscolleges, maar de vraag rijst of het beroep ook rechtsgeldig kan worden ingeleid anders dan bij een verzoekschrift, zoals aangegeven in de genoemde verdragsbepaling.

De bepaling schrijft met name niet voor dat de partijen zich uitsluitend bij een verzoekschrift kunnen wenden tot één van de in die bepaling vermelde rechtscolleges.

Er zou dus kunnen worden aangenomen dat ook andere wijzen om de vordering in te leiden die gekend zijn in het gerechtelijk privaatrecht van de verdragsstaat van het geadieerde rechtscollege, ook in aanmerking komen voor het beroep bedoeld in artikel 2.17 BVIE.

23. Ten slotte merkt het hof op dat, anders dan in het geval van artikel 2.12, eerste lid BVIE, het verdrag onder artikel 2.17, eerste lid niet vermeldt dat aan het Bureau een bevel kan worden gegeven, maar wel dat partijen zich kunnen wenden tot het Hof van Beroep te Brussel *'teneinde een bevel tot vernietiging van de beslissing van het Bureau te verkrijgen'*.

De taak van de rechter in geval van toepassing van artikel 2.17 BVIE is reeds nader aangegeven door het Benelux-Gerechtshof.

In zijn arrest van 15 december 2003 heeft het Benelux-Gerechtshof geoordeeld dat in geval van beroep tegen een weigering tot inschrijving van een merk op absolute gronden (huidig artikel 2.11 BVIE), de geadieerde rechter alleen kan oordelen of het Bureau al dan niet terecht de inschrijving heeft geweigerd en hij hierbij enkel de gegevens in aanmerking kan nemen op grond waarvan het Bureau heeft beslist of diende te beslissen.

Het arrest van 29 juni 2006 preciseert ondermeer dat die rechter de beslissing van het Bureau heroverweegt en dat hij net als het Bureau een inhoudelijke toetsing dient uit te voeren van het gedeponeerde teken in functie van de voorschriften uit artikel 2.11, eerste lid BVIE.

24. Uit de formulering van artikel 2.12, eerste lid, volgens hetwelk de rechter een bevel tot inschrijving kan geven, volgt dat hij zijn beslissing in de plaats kan stellen van deze van het Bureau.

De vraag rijst of dit laatste ook het geval is bij toepassing van artikel 2.17, eerste lid.

Immers in geval het hof beslist dat de inschrijving onterecht werd geweigerd, volgt hieruit noodzakelijk dat het dient te worden ingeschreven.

Indien het Bureau beslist over oppositie en het hof zou oordelen dat de kritiek op de beslissing van het Bureau gegrond is, impliceert zulks niet noodzakelijk dat de beslissing over de oppositie zelf ten gronde anders moet luiden dan hetgeen het Bureau heeft beslist.

Immers, desgevallend kan het Bureau de relevante rechtsregels onjuist hebben toegepast en kan de opposant terecht kritiek uiten die tot vernietiging van de beslissing moet leiden, terwijl zijn oppositie niettemin ongegrond kan blijken op andere gronden.

Artikel 2.17 kan dan aldus worden begrepen dat het hof de beslissing van het Bureau kan vernietigen na toetsing in volle omvang, maar zijn beslissing niet in de plaats van deze van het Bureau kan stellen.

25. Zodoende oordeelt het hof dat het Benelux-Gerechtshof prejudicieel dient te worden bevraagd en dat in afwachting van de beslissing van dit hof de rechtspleging wordt geschorst.

OM DEZE REDENEN,

HET HOF,

In acht genomen de voorschriften van de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken,

Beslist na tegenspraak,

Adieert het Benelux-Gerechtshof prejudicieel met het oog op de beantwoording van volgende vragen:

1. staat het onderwerp van de rechtspleging in geval van een beroep tegen een beslissing van het Bureau bij oppositie eraan in de weg dat de BOIE en/of het Bureau aanwezig is in deze rechtspleging ?

2. is regel 1.16, eerste lid d. van het Uitvoeringsreglement verzoenbaar met artikel 2.16, eerste lid, derde lid en vierde lid, waar het bepaalt dat het Bureau een oppositie kan 'buiten beschouwing laten' ?

3. indien het antwoord op de tweede vraag bevestigend luidt, is regel 1.16, eerste lid d. dan verzoenbaar met de verdragsbepalingen in zoverre het 'buiten beschouwing laten' instelt als sanctie wegens niet meedelen van argumenten en stukken ter ondersteuning van de oppositie, terwijl de verdragsbepalingen geen verplichting tot motivering van de oppositie oplegt ?

4. ongeacht of het antwoord op de tweede vraag bevestigend of ontkennend luidt, dient het 'buiten beschouwing laten' dan beschouwd te worden als een eindbeslissing waartegen beroep kan worden ingesteld volgens artikel 2.17 BVIE, wanneer vast staat dat het Bureau de oppositie niet alsnog nader in aanmerking zal nemen ?

5. staat artikel 2.17 van het BVIE eraan in de weg dat de vordering tot vernietiging van de beslissing van het Bureau wordt ingeleid bij een andere akte dan een verzoekschrift en indien het antwoord op deze vraag ontkennend luidt, kan de regelmatigheid van de inleidende akte dan worden beoordeeld volgens de voorschriften van het nationaal gerechtelijk privaatrecht ?

6. dient artikel 2.17, eerste lid BVIE aldus te worden uitgelegd dat het hof bij de vordering tot vernietiging van de beslissing van het Bureau over oppositie deze enkel heroverweegt in volle omvang, maar zonder een beslissing over de oppositie in de plaats te stellen van deze van het Bureau in geval van vernietiging, of dient het hof integendeel na eventuele vernietiging de oppositie zelf af te doen ?

Schorst de rechtspleging tot op de dag waarop de beslissing van het Benelux-Gerechtshof inkomt op de griffie van het hof van beroep te Brussel en houdt iedere nadere beslissing aan.

Aldus gevonnist en uitgesproken ter openbare terechtzitting van de burgerlijke **achttiende kamer** van het hof van beroep te Brussel, op **27 mei 2008**

waar aanwezig waren en zitting hielden :

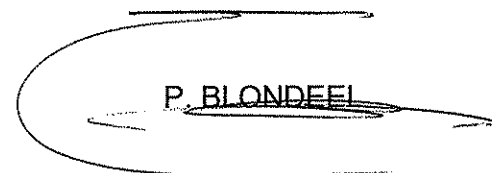
Paul BLONDEEL
Christine SCHURMANS
Koenraad MOENS
Linda NAESSENS

Voorzitter
Raadsheer
Raadsheer
Eerstaanwezend adjunct-griffier

L. NAESSENS

K. MOENS

C. SCHURMANS

P. BLONDEEL